

Placówka "ESTELET"
L.dz. 495/44
New York, 16.V.44.

Kniel 23/8944
K

495

Działalność Komitetu
politycznej akcji CIO.
Zr.M.²

Szef Oddziału Inf.Wyw.Szt.N.W.
/przez Szefa Wydz.Wyw./

Przedstawiam w załączeniu opracowanie dotyczące
działalności Komitetu politycznej akcji CIO., ujęte
w raporcie Kongresowej Komisji Dies'a.

Kierownik Placówki

Mierzej

MARACZ

Załącznik

Raport Kongresowej Komisji Dies'a dotyczący działalności Komitetu
politycznej akcji C.I.O..

Konstytucja amerykańska przewiduje, że Izba Reprezentantów i Senat mają ~~prawo~~ wyznaczać komisje, które mogą prowadzić inwestygacje zmierzające do ustalenia faktów potrzebnych dla ewentualnego przyszłego ustawodawstwa. Komisja Dies'a /1/ ma za zadanie przeprowadzać wszelkie inwestygacje dotyczące anty-amerykańskich aktywności na terenie Stanów /on American activities/.

Dnia 29-go marca b.r. Komisja Dies'a opublikowała raport o działalności Komitetu politycznej akcji C.I.O. /2/, w którym to raporcie nazwała działalność tego Komitetu komunistyczną wywrotową kampanią.

Sprawozdanie głosi, że na skutek rozwiązania się amerykańskiej partji komunistycznej /9 stycznia 1944 r./ byli członkowie tej partji zamierzają użyć swe głosy na wyborach prezydenckich w listopadzie / za pośrednictwem Komitetu politycznej akcji C.I.O./ według poleceń swego przywódcy, Sidney HILLMAN'a, który ze swej strony będzie działał stosownie do wskazówek Earl BROWDER'a, szefa komunistów w Ameryce. Raport Komisji Dies'a liczący 215 stron analizuje działalność komunistów i dochodzi do wniosku, że naczelny Komitet CIO nie tylko będzie przez nich inspirowany ale także przez nich prowadzony. Jednym słowem CIO będzie parawanem, ^{za} którym będą działać komuniści. Raport stwierdza, że HILLMAN zamierza wydać 2 miliony dolarów na tegoroczną kampanię wyborczą. Stwierdza też, że członkowie CIO, którzy nie podzielają stanowiska HILLMAN'a, są mimo to zmuszeni przez rząd do należenia do unionów, afiliowanych z CIO, to jest będą oni zmu-

szeni do płacenia składek mimo że nie będą reprezentowani w Komitecie naczelnym CIO.

Komisja Dies'a jest zdania, że zorganizowany świat pracy ma prawo angażować się w polityczną kampanię w ramach statutu, który przewiduje taką działalność. "Prawo to jednak nie przeszkadza w niczym Komisji ujawniać podziemną, destrukcyjną robotę komunistów, którzy postanowili działać za pomocą Komitetu politycznej akcji CIO. Komisja ma zaufanie do patriotycznego nastawienia większości członków unionów afiliowanych przy CIO, nieznane jednak i wątpliwe jest nastawienie tysięcy mniejszych i większych leaderów bardzo energicznie prowadzących polityczną akcję CIO."

Raport stwierdza dalej, że wszystkie komórki CIO mają być użyte do realizacji politycznych celów Komitetu CIO w tegorocznych wyborach. Prezes CIO Philip MURRAY ocenił potencjalną siłę głosów, członków CIO i ich rodzin na 14 milionów, HILLMAN zaś, prezes Komitetu politycznego CIO oświadczył, że zamierza zorganizować 28 milionów wyborców. Cyfry te, wyjaśnia raport, są oczywiście "wishful thinking"; jeśli są one cytowane w raporcie to wyłącznie dla podkreślenia ambicji politycznych MURRAY'a i HILLMAN'a. Nie można udowodnić, ~~czy~~ że MURRAY i HILLMAN przyjęli ustalony przez kierownictwo komunistów program akcji politycznej w wyborach 1944 r.. Można natomiast stwierdzić i udowodnić /po inwestygacji/ że dobrze znane ze swoich komunistycznych poglądów jednostki opanowały kontrolne stanowiska^w lokalnych, regionalnych i stanowych komórkach Komitetu politycznej akcji CIO.

MURRAY i HILIMAN - mówi raport - powiedzą prawdopodobnie, że to się stało na skutek zwykłego zbiegu okoliczności; nie będą jednak w stanie zaprzeczyć faktu obecności dobrze znanych komunistów

w szeregach Komitetu politycznej akcji CIO., działającego w całej Ameryce przez ostatnie 7-8 miesięcy.

Raport Komisji Dies'a zawiera biograficzne dane HILLIMAN'a i 30 osób, których "background" potwierdza ich afiliację lub sympatię komunistyczne. Jako ważniejszych działaczy tego rodzaju raport wymienia: Harry BRIDGES'a /3/, Joseph CURAM'a /4/ i Michael J. QUILL'a /5/. Ten ostatni prezes Związku robotników transportowych jest opisany jako jeden z wybitniejszych i możnych liderów Komitetu politycznego CIO..

Możliwym jest - mówi raport - że prezes HILLIMAN nie zdanie sobie sprawę z faktu, że QUILL jest komunistą, mimo że siedział on zawsze po linii dyrektyw partji komunistycznej, poprzez wszystkie jej zygzakowate perypetje ostatnich 10-ciu lat. Istnieją dowody, że QUILL był członkiem partji komunistycznej, nawet jednak w wypadku gdyby tak nie było, trudno by było wyobrazić sobie kogoś bardziej lojalnego w stosunku do partji komunistycznej jak QUILL i to w ciągu wielu lat.

Donal HENDERSON, generalny prezes "United Cannery, Agricultural, Packing and Allied Workers" afiliowany z CIO, nigdy nie robił sekretu, ze swej przynależności do partji komunistycznej.

Raport Komisji Dies'a ogłoszony został w drugim dniu prawyborów A.L.P. "American Labor Party" w Nowym Yorku, kiedy już było jasne, że komuniści opanowali tę partję.

Sidney HILLIMAN, odpowiedzialny, jako prezes Komitetu politycznej akcji CIO. za działalność tej wielkiej organizacji robotniczej, natychmiast po opublikowaniu w prasie wyjątków z raportu Komisji Dies'a wyjechał do Waszyngtonu, gdzie w wywiadzie udzielonym prasie w sposób gwałtowny zaatakował Martin'a Dies'a, nazywając go kłamcą. HILLIMAN

oświadczył, że inwestygacje Komisji Dies'a nie mają nic wspólnego z Komitetem politycznej akcji CIO. Martin Dies od 8-iu lat usiłuje wprowadzać w błąd naród amerykański. Jego napaści na 5 1/2 milionów osób /mężczyzn i kobiet/ walczących w szeregach CIO., mają swe źródło w lęku. Dies bowiem obawia się mobilizacji i zjednoczenia amerykańskiego świata pracy w tym przełomowym roku, które mogłyby usunąć zarówno jego samego jak i jego popleczników z areny politycznej USA.. CIO musiało w przeszłości wielokrotnie przeciwstawiać się podobnym napaściom. Obecnie organizacja ta wzrosła i rozwinęła się w potężną siłę 5 1/2 miliona patriotycznych obywateli i obywaterek, co jest najlepszym dowodem, że jej członkowie i leaderzy są uodpornieni na podobne oszczerstwa i kalumnie. Kiedy Martin Dies nazywa takich ludzi jak: Philip MURRAY, Sidney HILLMAN, R.J.THOMAS, Gilbert A. ~~WITTNER~~ FITZGERALD, Van A.BITTNER, David J. MACDONALD, Sherman DALRYMPLE, narzędziami partji komunistycznej, nietylko kłamie, ale i wie dokładnie, że kłamie.

"Wysiłki Dies'a wprowadzenia rozłamu i osłabienia sił postępowych i odwrócenia uwagi ich od istotnych problemów nie mogą się udać. Jego metody odnosiły może pewne sukcesy w przeszłości, dzisiaj jednak nie dadzą oczekiwanych przez niego wyników. Wczorajsze rezultaty prawyborów ALP. w Nowym Yorku są najlepszym dowodem, że Dies nie może więcej wprowadzać opinii w błąd. Wyborcy z pod znaku ALP. w sposób manifestacyjny zademonstrowali, że naród amerykański nie ulega więcej histerycznym krzykom o komunizmie. Wyborcy w innych stanach dadzą Dies'owi taką samą odpowiedź w listopadzie. Tego właśnie obawia się on i dlatego też używa swoją komisję do rozpowszechniania kłamstw, siania nienawiści i rozłamów w narodzie, w rozpaczliwym wysiłku ocalenia siebie i swoich sprzymierzeńców politycznych".

Dla oceny znaczenia raportu Komisji Dies'a należy scharakteryzować, jaką opinię i autorytet ta Komisja posiada w Ameryce.

Od kilku lat prawicowy kongresman z Texas'u, Martin Dies, jest ostro krytykowany za swoją działalność jako przewodniczący Komisji inwestygacyjnej przez czołowych leaderów organizacji robotniczych, sfery liberalne i nawet najbliższych ludzi, Prezydenta Roosevelta.

Dies uchodzi za super-nacjonalistę, demagoga, anty New-Deal'owca i antysemitę. Na jesieni 1942 r. wice-prezydent Henry A. Wallace w sposób następujący o nim się wyraził:

"Wątpliwości i niezadowolenia jakie oświadczenia Dies'a szerzą w społeczeństwie mogłyby z równym skutkiem pochodzić od samego Goebbels'a. Stwierdzam fakt, że skutki wynurzeń Dies'a na stan moralny kraju, byłyby mniej szkodliwe, gdyby pan Dies figurował na liście płacy Hitlera".

W prasie postępowej ukazują się sporadycznie gwałtowne krytyki działalności Komisji Dies'a. Z jednej strony zarzucają Komisji bagatelizowanie propagandy pro-nazistowskiej i faszystowskiej, z drugiej szerzenie nienawiści w stosunku do Rosji Sowieckiej i budzenie wątpliwości co do szczerości jej polityki.

Dla przykładu stronnictwo Dies'a w dochodzeniach, oskarżają go, że gdy w Waszyngtonie zapadła decyzja przeprowadzenia inwestygacji dotyczącej działalności Bund'u w Ameryce, ta niemiecka organizacja została rzekomo uprzedzona i dzięki temu zdołała zniszczyć kompromitujące papiery.

Ostatnio zarzucają Komisji Dies'a, że skoncentrowała swoją aktywność specjalnie przeciw komunistom, strasząc opinię publiczną przed niebezpieczeństwem Rosji Sowieckiej.

Ataki prasy lewicowej są również skierowana przeciwko Joseph

BROWN MATHEWS, byłego socjalisty, następnie komunisty, który od chwili utworzenia Komisji zajmuje kierownicze stanowisko dyrektora sekcji badań /Research Director/. Głosy krytyczne podkreślają, że MATHEWS, usunięty z amerykańskiej partki komunistycznej został prawą ręką Dies'a i duszą Komisji, który z całą zawziętością usiłuje stale demaskować "rzekomą" robotę podziemną komunistów w Ameryce.

Nie ulega wątpliwości, że panująca opinia o stronniczości Komisji Dies'a podrywa jej autorytet, co musi w rezultacie osłabić w tutejszym społeczeństwie znaczenie i wartość ostatniego raportu dotyczącego wpływów komunistycznych w Komitecie akcji politycznej C.I.O.

/1/ KOMISJA DIES'a.

/U.S. Congress House. Special Committee on un-American activities/.

Komisja nosi nazwę jej przewodniczącego /Dies Committee/.

Martin Dies, demokrata, członek Izby Reprezentantów ze stanu Texas.

Martin DIES, uchodzi za prawicowego demokrate, anty New-Deal'owca.

Ta Komisja inwestygacyjna została utworzona w 1938 roku.

Przeprowadziła dotąd cały szereg badań dotyczących propagandy narodowo-socjalistycznej i działalności politycznej Niemców w Ameryce, oraz propagandy komunistycznej i faszystowskiej.

/2/ KOMITET POLITYCZNEJ AKCJI C.I.O.

/Political action committee of the C.I.O./

Na wiosnę 1943 r., Philip MURRAY, prezes C.I.O. zamianował Komitet dla akcji politycznej wielkiej organizacji robotników przemysłowych /CIO - Congress of Industrial Organization/. Władze tego Komitetu są następujące:

Sidhey HILIMAN - przewodniczący Komitetu, prezes "Amalgamated Clothing Workers".

Członkowie Komitetu:

Van A. BITTNER, zastępca prezesa "United Steelworkers",

Sherman DALRYMPLE, prezes "United Rubber Workers",

Albert J. FITZGERALD, prezes "United Electrical Radio and Machine Workers",

David J. MacDONALD, sekretarz generalny i skarbnik "United Steelworkers",

R.J. THOMAS, prezes "United Automobile Workers",

Program i cele Komitetu są następujące:

1/ Natychmiastowa mobilizacja wszystkich sił CIO dla politycznej akcji w lokalnych i stanowych wyborach jesieni 1943 r., oraz przygotowanie kampanji wyborczej w "przełomowym" 1944 r.

2/ W każdej miejscowości i w każdym stanie zapewnić zjednoczoną polityczną akcję CIO z AFL i Railway Brotherhood.

3/ Wciągać do akcji mającej na celu jednoczenie świata pracy szersze sfery konsumentów, farmerów i postępowych ugrupowań i organizacji.

4/ W wyborach /lokalnych uzupełniających/ 1943 r. i w czasie kampanji wyborczej 1944 r. w związku z elekcją - pracować nad zjednoczeniem wszelkich sił politycznych popierających Naczelnego Wodza

/Roosevelta/ głosując na postępowych kandydatów, którym przede wszystkim chodzi o wygranie wojny. /pod hasłem "win-the-war"/

5/ Pracować nad utworzeniem narodowej ligi zjednoczonego świata pracy, która ma objąć CIO - AFL - Railway Brotherhood i nie-~~afiljowane~~ afiljowane uniey, które zgadzają się na cele Komitetu politycznej akcji.

/3/ Harry BRIDGES.

Australijczyk, znany agitator Kalifornji, działający szczególnie wśród robotników portowych. Za agitację rzekomo komunistyczną był sądzony i skazany na deportację do Australji. Zarządzenie jednak dotąd nie zostało wykonane. Amerykańska partja ~~prawy~~ komunistyczna do niego się nie przyznaje.

/4/ Joseph Edwin CURRAN.

Leader robotniczy, działający wśród robotników portowych na wschodnim wybrzeżu i załóg okrętów handlowych. Katolik, urodzony w Ameryce w Nowym Yorku 1906 r.. Był robotnikiem fabrycznym, pracował w budowie podziemnej kolei. Od 1928 r. jest prezesem "National Maritime Union" afiliowany przy CIO. Od 1937 r. jest członkiem rady wykonawczej CIO. Od 1940 r. prezesem Rady przemysłowej "Greater" New York. Pisuje do wydawnictw CIO.

/5/ Michael J. QUILL.

Leader robotniczy, urodzony w Irlandji w 1905 r.. Służył w nielegalnej irlandzkiej armji republikańskiej /1919-1923/, brał udział w powstaniu w Irlandji. Przybył do USA, jako uchodźca polityczny w 1926 r.. Naturalizowany w 1931 r.. Pracował w Nowym Yorku, jako robotnik, wyładowywał węgiel w hotelach tutejszych. W 1934 r. zorganizował związek robotników transportowych, którego jest prezesem od 1935 r..

Jest członkiem rady miejskiej Nowego Yorku od 1938 roku.